

SKOLE PÅ FLUKT

Rapport fra arbeid 1. januar – 20. desember 2019

Dr. Solfrid Raknes

Jeg er psykologspesialist med PhD på forebygging av psykiske lidelser og har siden 2017 vært mye i Libanon. Jeg bidrar til at syriske flyktningbarn som lever i dyp fattigdom skal få skolegang og helsehjelp. I Libanon samarbeider jeg med to lokale, syrisk-ledede organisasjoner; MultiAid Programs (<http://multiaidprograms.org/epl/>) og SAMS Libanon (<https://www.sams-usa.net/>) om arbeid i Bekaa-dalen og Arsal. Fra høsten 2019 samarbeider jeg også med Caritas i Syria.

Barn lærer å håndtere følelsesmessige problemer

Grunnsteinen i det jeg gjør, er forebygging av psykiske lidelser gjennom at barn lærer emosjonell problemløsning på skolen. Utfra Psykologisk førstehjelp har vi laget et 10-timers program som gjennomføres i klasserom. Jeg står bak utviklingen av programmet, justeringer og opplæring av lærere og helsepersonell i bruk av det. Det meste av arbeidet skjer med og for syrere, men vi gjør også arbeid med libaneser og palestinere. Alle barn trenger å lære å snakke om følelser, og bli vant til å løse vansker sammen. Å takle vonde minner, øve på å be om hjelp og å tørre å gjøre det man har lyst til er viktig.

Mestringsstrategier man lærer som liten, tas med videre i livet. I tillegg til å være nyttig helsefremmende læring, er det vi gjør gøy – og fredsbyggende i videste forstand.

Proppfullt av mening

Jeg er vanvittig stolt og glad for tilliten så mange viser meg. Det er villt stort å dele ut vakre ullplagg til folk som fryser og trenger det vi bidrar med for å overleve er sårt og godt. Å sørge for skolegang til barn som ellers ville ha vært uten skole er også uhyre meningsfullt. Å bidra til at barn på flukt får arenaer der de kan snakke om det de føler og tenker, og øver på å løse følelsesmessige vansker – det er livsviktig.

Det var helt spesielt å ta med vakre klær og tepper til seks familier som ble rammet av brannen i en flyktningleir i Al Marj i Bekaa-dalen lørdag 23. mars. 13 kvinner, 14 menn og 35 barn fra Raqqa mistet det de hadde av klær, skoleutstyr, papirer, medisiner, tepper og teltene de bodde i. Men hver gang jeg får gi fine håndlagde ullklær, er det helt spesielt. Varmen trengs.

Skole på flukt

Skole for barn som lever som flyktninger i leire der fattigdommen er dyp gir trygghet, læring, økt håp og reduksjon av barneekteskap. Mindre enn halvparten av syriske flyktninger i Libanon går på skole i vinter, grunnet at FN ikke får inn pengene som trengs til å drive skoler. Jeg samarbeider tett med MultiAid Programs (MAPS), en skoleorganisasjon som totalt har ni skoler som gir 3000 barn og 700 ungdommer opplæring. De tilsatte og frivillige er selv syriske flyktninger, skolene ligger i flyktningleire og i tillegg har vi ett administrasjonslokale med et datamaskin-rom til elevene (som i tur og orden går på data-kurs) og arbeidsplasser til

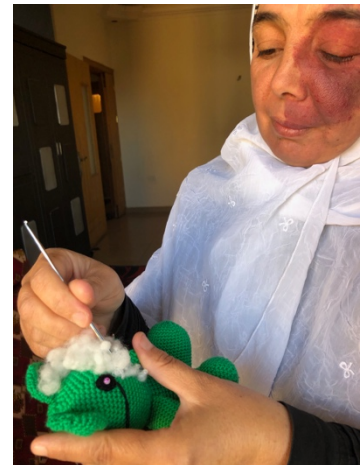

administrasjonen. Jeg blir stadig mer imponert over Dr Fadi, hjernekirurgen som leder organisasjonen. Han er selv syrisk flyktning, og vet hva han snakker om når han argumenterer for verdighet som det mest sentrale i alt vi gjør. En av de ni skolene er Sawasia, der 249 barn fikk skolegang 2018/19 våren være den enorme innsatsen hver enkelt lærer og rektor Moataz la ned, og pengene vi samlet inn. Skoleåret varte i sju måneder. Siden sommerferien lå an til å bli svært lang, startet vi sommerskole der 420 barn på Sawasia og fire andre skoler i Bekaa fikk lære og leke i 12 uker i sommer. Sommerskolen var fullfinansiert av #skolepåflukt.

Hekle en skole

Over tid har jeg jobbet for at Den Norske Ambassaden i Beirut skal finansiere noen av MAPS sine skoler. Og fra dette skoleåret ble det endelig til virkelighet: Fire skoler finansieres direkte av ambassaden vår! Johoooo – det viser meg at det vi enkeltpersoner og små organisasjoner i Norge og Libanon gjør sammen faktisk kan påvirke de større systemene.

Egentlig ville jeg slutte med fundraising da den norske ambassaden gikk inn med midler. Og MAPS fikk penger fra Japan til skole nr fem, og da var det jo «bare» fire igjen uten finansiering. Jeg snakka med Dr. Fadi, og argumenterte for at vi kunne satse på å drive bare fem skoler, siden det var det vi hadde penger til. «Barnas utdanning kan ikke vente, la oss hekle en skole!» sa Dr Fadi. Det er en vill idé. Jeg har aldri før hørt om flyktningkvinner som finansierer 300 barns utdanning gjennom å hekle. Jeg tenkte på barna på Saad Nael, min heklende farmor, og hvordan salget av 700 blekkspruter hadde vist meg at det er mulig å selge heklede figurer i Norge. Men klarer vi å hekle og selge 14 500 figurer dette skoleåret? Vi prøver, og nå er 50 kvinner faste heklere i prosjektet, de har tatt navnet Crochet Community Collective. 50% av inntektene fra salg går til kvinnene, resten går til skoledrift på Sawasia.

Innsamlede midler

I skrivende stund har det kommet inn 628 299,- dette året.

Tusen takk til hver og en som har bidratt!! Under «Donasjoner» på hjemmesiden min finnes en oversikt over årets donasjoner.

Det meste er nok med – men det skal gjennomgås av meg og regnskapsfører etter året er omme, for å sikre at det blir helt riktig.

Takk for samarbeid og til alle og enhver som har bidratt! Ekstra takk til
Dr Fadi, MAPS; Mohammed Haidar, SAMS; Caritas Syria & Germany; *en rekke enkeltpersoner*; Kathrin Gangstad, Heimstadkjær i Midsund; Guri Vestad og Helena Neuman, Solidaritetsnøster; Susanne Urban, Internasjonal Kvinneliga for Fred og Frihet, Bergen; Rotary Midsund; Guro Gjuvslund, Laila Abokatmah; Oddny Heimstad; PPT Voss og Indre Hordaland; RKBV Vest; ORKLA; Fellesorganisasjonen for sosionomer, barnevernspedagoger og vernepleiere, Møre og Romsdal; Snit Ghebriel og Svanhild Amdal Telnes, NTNU; Den Norske ambassaden i Beirut, Gyldendal og Attensi